

KUKORELLI ISTVÁN

professor emeritus

*Széchenyi István Egyetem, Deák
Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar*

SZOBOSZLAI-KISS KATALIN

egyetemi docens

*SZE Deák Ferenc Állam-
és Jogtudományi Kar*

Pater bonus et diligens – Beszélgetés Kukorelli Istvánnal a gyökerekről

SZOBOSZLAI-KISS KATALIN: Mire emlékszel, hol és kinek a fejében pattant ki a gondolat, hogy Győrben legyen jogászképzés? Úgy tudom, az ötlet a győri értelmiségiek körében is megfogalmazódott, talán még az egyetemi vezetőség terveit beelőzve. Jól sejtem?

KUKORELLI ISTVÁN: A jogászképzés szükségessége és Győr egyetemi városá tétele a nyolcvanas évek végén, az alkotmányos rendszerváltozással együtt merült fel különböző fórumokon. Emlékeimben több ilyen fórum is megjelenik, például az 1987-ben alapított "Győr Barátainak Köre", élén Jordán Lászlóval és személyén keresztül a győri jogász hivatásrenddel: bírakkal, ügyészekkel, ügyvédekkel, közigazgatási szakemberekkel. Néhányukat meg is említenék, név szerint is: Écsi Béla, Havasiné Orbán Mária, Kovács Lajos. Másik fórum, ahol azokban az években közéleti szerepet vállaltam, a kónyi születésű Pozsgay Imre nevével fémjelzett Népfront, amelynek Országos Tanácsában sok győri lokálpatrióta volt, mint Halász József és Czigány György. Gyakran beszéltünk velük Győr egyetemi várossá tételéről. Az akkori öt megyei jogú város közül egyedül Győr nem volt az, nyugati fekvése okán. Nem utolsósorban említeném a korabeli főiskolai fórumokat, a főigazgató úrral, Szekeres Tamással az első helyen, akinek elévülhetetlen érdemei vannak a győri jogászképzés újraindításában. Tamás és szárnysegédje, Szalay Gyula, jó szövetségesre talált az ELTE-n Bihari Mihályban, aki komoly felsőoktatási, egyetemi tapasztalatokkal rendelkezett. Az ELTE ÁJK oktatói karában is nagyon sok Győr megyei kötődésű kolléga volt: Horváth Pál, Nagy Tibor Gyula, Hársfalvi Rezső, Szalai Éva. Sokan akartuk a jogászképzés visszaállítását, Győr egyetemi várossá tételét.

SZOBOSZLAI-KISS KATALIN: Bihari Mihállyal a személyes barátságod biztosan sokat segített a képzés megszervezésében. A képzési struktúra kidolgozásánál mennyiben vettétek alapnak az ELTE-s alapokat? Azért kérdezem, mert rendszerét tekintve sok volt az azonos elem, de a győri képzés valahogy szabadság szeretőbb, diákbarátabb hely lett. Fiatal oktatóként kicsit a pálya széléről – óraadóként – érzékelhető volt, hogy itt valami készül, valami, a fiatalokat szokatlan módon bátorító, ösztönző iskolateremtés. Ha valaki tudományos pályára lép sokszor éveket kell várnia egy státuszra. Itt ez kiszámíthatónak tűnt. Tehetséges vagy? Dolgozni szeretnél? Akkor itt a lehetőség. Én például egyszerűen idegenként bekopogtam Szalay Gyulához a Hédervári úton, és elmondtam: filozófiát és latint tudnék itt tanítani, most vagyok elsőéves doktorandusz az ELTE-n. Ez júniusban volt, szeptemberben már meghirdettem az első kurzusom antik jogbölcseletről. Azóta is itt tanítok, ez 2001-ben volt. Ezt azért is gondoltam a felvezetőben elmondani, mert ilyen szerencsecsillagként gondoltátok elindítani a győri képzést?

KUKORELLI ISTVÁN: A győri képzés az ELTE-ből nőtte ki magát. Valóban, a tanterv, az oktatói közösség főleg onnét érkezett, de, ahogy említettem, a helyi győri kollégákra is tudtunk számítani. Valójában a győri oktatók egy biztos bázist is teremtettek nekünk. Horváth Károly, Szalay Gyula érdemei elvitathatatlanok. A győri Kar nyitott volt az egész jogásztársadalomra. A cél egyértelműen az volt, hogy tudatosan, a szakmai szintből, színvonalból nem engedve, saját nevelésű játékosokból álljon a csapat. A mából nézve jó látni, hogy ez a csapat megvalósult és megtalálta helyét a jogi karok között. Az eredeti kérdésre visszatérve elmondhatom, hogy az alkotmányjog területéről mindenkit sikerült Győrbe hosszabb-rövidebb ideig elhívni; Papp Imre, Fűrész Klára, Sári János, Takács Imre, Halmai Gábor oktatott a karon. Az első években már látható volt, hogy a diákok között többen is képesek lesznek a többletfeladatokra, a tanulás mellett terhek cipelésére, de különösebben nem kellett versenyeztetnünk őket, mert ahogyan esetekben is, egyszerűen jelentkeztek és kiválasztódott önszelekcióval a tudományos pálya iránt érdeklődők köre. Smuk Péter, Gyurita Rita, Váci Péter, Karácsony B. Gergely, Lapsánszky András, később Erdős Csaba, Kelemen Roland szépen, szorgalommal és sok munkával megérték az egyetemi karriert. Ma már az itt diplomázottak alkotják a kar gerincét. Több egyetemen tanítottam és a győri hallgatói kar minőségét mindig jónak tartottam. Összetétele az egyetemem válást követően megváltozott. Döntően a Pannon régiót, a felvidéket, a nyelvi nemzetet fogja át, és sok egyházi iskolából is jelentkeznek a karra.

SZOBOSZLAI-KISS KATALIN: Milyen értékek mentén egyedi a győri jogászképzés?

KUKORELLI ISTVÁN: Egy gazdaságilag fejlődő régió a győri, ez az oktatás színvonalában is megmutatkozik. Számos olyan kutatást indított el a kar, ami

nemzetközi vérkeringésbe is bekapcsolta a képzésünket. A működő tanszékek mindegyike önálló projekteket dolgozott ki. De nem hagyhatom figyelmen kívül a tudományos periodikánkat sem, mert országos szinten az egyik legjobb szakmai lap. Nagy örömmre szolgál, hogy Bibó István emlékezetének külön rovatot szentel a Jog–Állam–Politika. Az a nyitottság és befogadó szemlélet, ami a kezdeti lépésekkor jellemző volt, ma is tapasztalható. Ez igazán boldoggá tesz, mert ez egy olyan érték, amit máshol kevésbé tapasztalhatunk.

A véleményem az, hogy a képzésünk megőrizte emberarcát, személyességét, műhely jellegét, pannon kultúráját. Elrepült ez a 30 év a parttalan időben. Néha meg-megállok az Áldozat utcai épület folyosóján, a tablók előtt, rengeteg ismerős arc, sok talentumos, kedves tanítvány, közöttük sok bencés diák néz vissza rám. Ezért érdemes volt nevelni, tanítani, egyetemet alapítani Győrben! A győri jogászképzés megmaradása tekintetében nagyon optimista vagyok. Van jó oktatói gárda, folytonos hallgatói utánpótlás, a minőségi oktatás színvonala biztosított, és jól érzékelhető az elődök tisztelete is, ahogyan ez a veretes jubileumi különszám is bizonyítja. A siker soha nem a tárgyi eszközökben rejlik, hanem a hozzáadott emberi forrásokon, amit nem patikamérlegen kimérve adagol a tudós, az oktató, a tanár. A ragaszkodás, a szeretet, a tisztelet, a szorgalom, egy kutatásba önzetlenül belevinni saját erőnket a siker egyik kulcseleme. Széchenyi István jó példaképünk ebben. Úgy érzékelem, a fiatalabb generációban ott van és dolgozik a széchenyis jellem. Azt kívánom a gondok, problémák ellenére a jót tenni lendület ne kopjon! Mi elindítottuk a gépezetet, de nem önjáró, rajtatók múlik, miként működtetitek. A harminc év távlatának mérlegéből kiválón!

SZOBOSZLAI-KISS KATALIN: Köszönöm ezeket a szép dicsérő szavakat és a múltidézést! És köszönjük, hogy megélhetést, munkahelyet, jó célokat adtatok kezünkbe az alapításkor! Őrizzük!

• Szerényi Gábor grafikája